

Op een anderen tijd had onze schrijver eene menigte lieden van den eersten rang bij zich genoodigd, welke zich ten zeerste verwonderden over het groot aantal bedienden, die de tafel omringden. Toen men hem opmerkzaam er op maakte, zeide hij, van die gasten wel ontslagen te willen zijn. »Waarom laat gij ze dan niet vertrekken?» vraagde men weder — en Steele bekende, dat het allen gerechtsdienaars waren, hem door zijne schuldeischers gezonden; daar hij ze niet kon weg sturen, had hij gemeend ze maar als lijfbedienden te moeten kleeden. Zijne vrienden vonden den zet aardig, en betaalden zijne schulden.

Kort voor zijn dood besloot hij te Llangunnor, nabij Caermathan in Wales, stil te gaan leven, om te trachten, door schrijven, zijne schuldeischers te voldoen. De dood liet hem echter den tijd niet, dezen pligt te vervullen. Hij stierf in zijne afgelegen woning, *insolvent*, op den ouderdom van drie en vijftig jaar.

EDWARD YOUNG.

1681—1765.

WERKEN.

Gedichten: Night Thoughts. — Resignation. — The Love of Fame. —
The Last Day, enz.

Young werd te Upham bij Winchester geboren, waar zijn vader predikant was. Hij studeerde te Oxford, en leidde er een zeer loszinnig leven; doch hij beterde zich nog, eer de zaden van waar godsdienstig gevoel geheel verstikt waren.

In den ouderdom van twee en dertig jaar, trad hij op als hoveling en dichter, hetwelk hij bleef tot het einde zijns levens. Ondersteund door zijn beschermer, den Hertog van Wharton, dong hij naar eene plaats als vertegenwoordiger bij 't Parlement, doch zijne poging mislukte; en toen spoedig daarop de Hertog overleed, en hij daardoor allen

bijstand van 't gouvernement verloor, schreef hij zijne satire, *The Love of Fame*.

Omstreeks twintig jaar later werd hij geestelijke, en vercreeg, na het vervaardigen van eene lofredre op Koning George II, de betrekking van hofprediker. Nu stelde hij alle pogingen in 't werk om hooger te klimmen, doch dewijl hij in zijne gedichten, met nadruk zijne liefde voor de eenzaamheid had geopenbaard, bediende het ministerie zich van deze bekentenis, om hem ongeschikt te verklaren tot de betrekking van bisschop.

Young had eene adellijke weduwe gehuwd, met wie hij zeer gelukkig leefde, en wier dochter hij als een eigen kind innig lief had. Met deze dochter — die hij onder den naam van Narcissa heeft bezongen — en haar echtgenoot, deed Young eene reis door Frankrijk; maar, tijdens zijn verblijf in dit land, werden hem beiden door den dood ontruk. En alsof dit nog niet genoeg ware voor zijn verscheurd hart, weigerde de onverdraagzame Roomsche geestelijkheid aan Young eene begraafplaats voor zijne geliefde dooden af te staan, omdat zij ketters waren — en de treurende vader zag zich genoodzaakt, geheel alleen, heimelijk in den nacht een graf te graven, om er het dierbaar overschot in neder te leggen. In de bitterheid van zijn gemoed riep hij uit: »Ik wensch hun allen toe, wat zij mijne Narcissa hebben geweigerd — een graf!” Toen nu de zestigjarige grijsaard, niet lang daarna ook zijne vrouw verloor, ontlastte zich zijne diepe droefheid in die zwaarmoedige, met de troostredenen der godsdienst zoo treffend doorweven dichtregelen, welke tot ons zijn gekomen onder den naam van *Night-Thoughts*.

Na het overlijden van George II, in 1760, werd hij geheimschrijver van de Prinses weduwe van Wales, en schreef toen, schoon tachtig jaar oud, zijne *Resignation*, waarin nog al het vuur der jeugd leeft.

Ofschoon Young de verheven aandoeningen, die hij beschreef, zeker diep moet hebben gevoeld, waren zij van weinig invloed op zijne handelingen. Hij bleef de wereld

en hare vermaken najagen, totdat een zeer hooge ouderdom hem daarvoor onvatbaar maakte. Hij overleed op vier-en-tachtigjarigen ouderdom.

ALEXANDER POPE.

1688—1744.

WERKEN.

Gedichten: *Essay on Man*. — *Rape of The Lock*. — *Dunciad*. — *The Messiah*. — *Epistle from Eloisa to Abelard*. — *Essay on Criticism*, enz.

Deze groote en nette, doch naar ligchaam misvormde dichter werd te Londen geboren. Zijn vader, een Roomsche koopman, maakte eerst zoo weinig werk van zijne opvoeding, dat de jeugdige Pope van een bloedverwant lezen, en uit zich zelve schrijven moest leeren: dit is, hij oefende zich met gedrukt schrift na te teekenen, en bragt het er zoo ver in, dat de letters, welke hij met de pen vormde, van die uit boeken naauwelijks te onderscheiden waren.

Op zijn achtste jaar werd hij nogtans naar eene Roomsche school te Twyford, nabij Winchester, gezonden, waar hij gelegenheid vond Latijn en Grieksch te leeren, en reeds spoedig blijken gaf van zijn dichterlijken aanleg. Hij was eerst twaalf jaar oud, toen hij zijne *Ode on Solitude* vervaardigde, en een schotschrift tegen zijn onderwijzer schreef, waardoor hij zich eene geduchte bestraffing op den hals haalde, en tevens de school moest verlaten.

Hij keerde nu naar zijn vader terug, die intusschen den handel vaarwel gezegd, en zich te Binfield, in het bosch van Windsor, had nedergezet. Hier besloot Pope zijn eigen weg te banen, en zijne studiën naar alle richtingen uit te breiden. Als voorbeeld van dichtkunst koos hij Dryden, wien hij weldra de *Ode on St. Cecilia* durfde nazingen, zonder echter den meester te evenaren. Op den ouderdom van zestien jaar schreef hij zijne *Pastorals*, en